

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

13. 2076 / EPSC
DATA 09.08.2010

Biroul permanent al Consiliului
Bp 332 / 24.08.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
579, 7.09.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea art. 132 din Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii*”, inițiată de domnii deputați Valeriu Tabără și Valeriu Steriu– PD-L, PSD (Bp. 332/2010).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 132 din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare*, cu două noi alineate, alin. (6) și (7), în sensul acordării angajaților supermarketurilor, care lucrează sâmbăta și duminica, un spor de 200% din salariul de bază, în caz contrar, acestea urmând a fi închise sâmbăta și duminica, prin hotărâri ale unităților administrativ-teritoriale în raza cărora se află.

II. Observații

1. În conformitate cu art. 109 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, pentru salariații angajați cu normă întreagă durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.

De asemenea, potrivit art. 110 alin. (1), repartizarea timpului de muncă în cadrul săptămânii este, de regulă, uniformă, de 8 ore pe zi timp de 5 zile, cu două zile de repaus.

În conformitate cu dispozițiile art. 132 alin. (1) din același act normativ, repausul săptămânal se acordă în două zile consecutive, de regulă, sâmbăta și duminica.

Potrivit art. 132 alin. (2), în cazul în care repausul în zilele de sâmbătă și duminică ar prejudicia interesul public sau desfășurarea normală a activității, repausul săptămânal poate fi acordat și în alte zile, stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern.

La alin. (3) al aceluiași articol este prevăzut că în situația prevăzută anterior, salariații vor beneficia de un spor la salariu stabilit prin contractul colectiv de muncă sau, după caz, prin contractul individual de muncă.

Precizăm că potrivit art. 41 alin. (3) lit. c) din *Contractul colectiv de muncă unic la nivel național*, aplicabil tuturor salariaților și angajatorilor, pentru orele suplimentare și pentru orele lucrate în zilele libere și în zilele de sărbători legale ce nu au fost compensate corespunzător cu ore libere plătite se acordă un spor de 100% din salariul de bază.

Potrivit alin. (4) al art. 132 din Codul muncii, în situații de excepție, zilele de repaus săptămânal sunt acordate cumulat, după o perioadă de activitate continuă ce nu poate depăși 14 zile calendaristice, cu autorizarea inspectoratului teritorial de muncă și cu acordul sindicatului, sau, după caz, al reprezentanților salariaților.

În această situație, salariații al căror repaus săptămânal se acordă în condițiile alin. (4) menționat, au dreptul la dublul compensațiilor cuvenite potrivit art. 120 alin. (2), așa cum prevăd dispozițiile alin. (5) al art. 132 din Codul muncii.

De asemenea, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, în cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajatorii.

Orice discriminare directă sau indirectă față de un salariat, bazată pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență

națională, rasă, culoare, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală, este interzisă, astfel cum prevăd dispozițiile alin. (2) al art. 5.

2. Considerăm că existența unor abuzuri din partea anumitor angajatori (marile magazine) în relația cu salariații nu poate fi remediată prin modificarea Codului muncii. Acest act normativ reprezintă legea-cadru în materia relațiilor de muncă, reglementând cele mai importante și cele mai generale aspecte ale raportului juridic de drept al muncii.

Din *Expunerea de motive* rezultă că problemele „supermarketurilor” nu se limitează doar la relația angajat-angajator, ci au fost identificate și probleme legate de relația producător-distribuitoare, distribuitor-consumator, aspecte care pot fi eventual reglementate prin promovarea unui act normativ special care să aibă ca obiect această categorie de agenți economici.

Față de cele prezentate, considerăm că în Codul muncii nu pot fi incluse dispoziții speciale referitoare la munca suplimentară în marile magazine și, în niciun caz, nu se poate folosi în textul actului normativ denumirea de „supermarket” care nu este potrivită nici din punct de vedere juridic, nici din punct de vedere economic.

Semnalăm că alin. (7) al art. 132, în formularea propusă de inițiatori, conține mai multe inadvertențe, între care menționăm:

- sancțiunea aplicabilă angajatorului, persoană juridică – „închiderea supermarketurilor” nu este o sancțiune de drept al muncii. Nerespectarea dispozițiilor legale privind munca suplimentară este *contravenție* și se sancționează cu amendă și, de asemenea, poate atrage și răspunderea civilă a angajatorului;

- unitățile administrativ-teritoriale sunt subdiviziuni de organizare a teritoriului; ele sunt reprezentate prin autoritățile administrației publice locale. Acestea din urmă nu pot aplica sancțiuni în cazul nerespectării normelor legale de drept al muncii. În acest sens, Codul muncii stabilește că *Inspekția Muncii* este organul de specialitate al administrației publice cu atribuții de control și sancționare în domeniu.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului